

## Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag abo-

till landskapslag om ändring av landskapslagen an- an-

N.o 33/1950. gående erläggande av belöning för inom landskapet ik-

Åland dödat rovdjur och dödad säl, utfärdad den 7

26 juli 1949. ute-

Det har i den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i land- av  
skapslagen den 26 juli 1949 angående erläggande av belöning för  
inom landskapet Åland dödat rovdjur och dödad säl uppstått pro- rsta  
blem vid utbetalningen av ifrågavarande belöning. Sålunda säger ke  
länsmannen i Kumlinge i skrivelse till landskapsnämnden, daterad sår-  
den 9,2.1950: "Enligt landskapslagen är det näbben, men på fast- ar-  
landet utbetalas skottpenningarna för "tossorna", varför man för  
en trut kan lyfta dubbla premier. Tillsvidare har jag fordrat bå-  
de näbbar och "tossor" ehuru man självfallet måste pröva från fall t-  
till fall.

För övrigt har jag kommit till samma resultat som Axel Optatus ==  
Silander, vilken sistnämnda torde kunna anses som sakkunnig känna-  
re av fågelarter. Kan ej värja mig för känslan att en del av pre- da  
mierna utbetalats för näbbar och fötter av sillmås. Det är mycket r



svårt att helt tillfredsställande kunna fastslå fågelarten när det gäller att särskilja på vitfåglarna. Fullvuxna trutar igen känner man både på näbben och "tossorna", men när det gäller ungar blir det mycket svårare i synnerhet som levande ungar äro svåra att skilja."

I länsmannens förenämnda skrivelse åberopade Axel Optatus Silander säger i sitt utlåtande bl.a.: "I fall truten varit fullvuxen eller minst fem månader vid avlivandet kan man någorlunda säkert konstatera arten på grund av tillvaratagna näbbar eller fötter. Men om truten avlivats som yngre än 5 mån. gammal är det nästan omöjligt att konstatera om näbben eller fötterna tillhört en trutunge eller en unge av de andra vitfåglarna. Detta är i synnerhet fallet när de tillvaratagna näbbarna och fötterna skrumprat och torkat. Alla ungar av vitfåglarna ha första året gråa fötter, först i samband med utbyte av fjäderskruden anta fötterna även så kallad kännspaka färg. Emedan kläckningstiden även varierar är det synnerligen svårt att på grund av benstommens byggnad konstatera utsprunget. Trutäggen äro kännspaka och omöjliga att misstaga sig på."

I anledning av länsmannens i Kumlinge skrivelse och Axel Optatus

Silanders utlåtande anhöll landskapsstyrelsens forstavdelning om ett uttalande av Helsingfors Universitets zoologiska laboratorium angående igenkänningstecken för havstrut, speciellt dunungar och ungfåglar, till åtskillnad från andra arter av måssläktet. I en skrivelse, daterad den 24.2.1950 och undertecknad av professor Pontus Palmgren säges bl.a. följande: "Det kan anses utslutet att en icke fackman skulle kunna säkert skilja dunungar av havstrut och gråtrut eller havstrut och sillmås. Jag har talat om saken med dr. Bergman, som av alla våra ornitologer har största personliga erfarenhet av våra trutar, och han säger att han icke vågar avgöra arttillhörigheten i fråga om dunungar annat än i särskilt typiska fall (eller på häckplatsen om bara den ena arten kommer i fråga).

Vad ungfåglarna beträffar är måttet på näbbens längd icke i alla fall ett säkert igenkänningstecken, då måtten för havstruthona och gråtruthane till en del täcka varandra.

=====

Samma osäkerhet torde gälla benens längdmått.

Däremot är fjäderteckningen på ryggens och vingarnas ovansida ganska typiskt olika hos unga havstrutar jämförda med gråtrutar



och sillmäsar, så tillvida att de gråbruna fjädrarnas ljusa kanter äro bredare, men en icke fackman torde nog ha mycket svårt att utnyttja denna skillnad utan jämförelsematerial i form av konserverade fåglar eller goda teckningar, då det blott är fråga om en gradskillnad."

Beträffande skottpenning för räv har från länsmanshåll klagats däröver, att i landskapslagen icke finnes någon sådan bestämmelse som i rikslagen den 3.12.1948 om ändring av jaktlagens 54 §, där det stadgas, att för före den 1 juli dödade rävungar blott hälften av belöningen för dödande av fullvuxen räv skall betalas. Nu har man nödgats för sådan före den 1 juli dödad rävunge i belöning betala 1.000 mark, medan i riket i belöning för sådan unge erlägges blott 500 mark. Från länsmanshåll har även påpekats, att i landskapslagen uttryckligen borde utsägas, att skottpenning utbetalas för rödräv. Det har nämligen hänt att försök gjorts att utbetomma skottpenning med företeende av skinn från rävfarmsrävar.

Landskapsnämnden har för att få till stånd en korrigerings- och ovanberörda missförhållanden uppgjort förslag till ändring av nu gällande lagbestämmelser. Sålunda föreslås att 3 § 1 mom. ändras så, att skottpenning utbetalas för rödräv, samt att för före den 1

juli dödad unge betalas blott halv skottpenning. Beträffande havstrut föreslås 5 § ändrad så, att skottpenning utbetalas för fullvuxen havstrut åt den, som till vederbörande myndighet överlämnar fågelns näbb och fötter. Som en följd härav föreslås även 7 § ändrad sålunda, att som bevis inlämnade sälkäkar som näbbar och fötter av havstrut böra omedelbart på åtgärd av vederbörande myndighet antingen brännas eller på annat sätt fullständigt förstöras.

Hänvisande till förestående får landskapsnämnden vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

#### L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående erläggande av belöning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och dödad säl, utfärdad den 26 juli 1949.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att §§ 3, 5 och 7 i landskapslagen den 26 juli 1949 angående erläggande av belöning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och dödad säl (22/49) skola erhålla följande ändrade lydelse:

#### 3 §.

Skottpenning för rödräv utbetalas åt den, som uppvisar skinnet av ett sådant djur. För före den 1 juli dödad unge av rödräv er-



lägges blott hälften av belöningen för dödande av fullvuxet djur.

Ifall för unge fordras samma skottpenning som för fullvuxet djur,

bör på anfordran intyg företes över att den blivit dödad efter den 1 juli.

Skinnen av de rödrävar, för vilka skottpenning erlagts, böra på ryggsidan c:a 5 cm från svansen förseas med tre c:a 3 millimeter stora hål, som bilda en liksidig triangel, vars sidor äro c:a 3 cm långa.

Förteckning över de rödrävar, för vilka skottpenning erlagts, bör årligen inom januari månad insändas till landskapsnämnden.

5 §.

Skottpenning för fullvuxen havstrut utbetalas åt den, som till vederbörande myndighet överlämnar fågelns näbb och fötter.

7 §.

Såsom bevis inlämnade sälkäkar, trutnäbbar och trutfötter böra omedelbart på åtgärd av vederbörande myndighet antingen brännas eller på annat sätt fullständigt förstöras.

Mariehamn den 9 november 1950.

På landskapsnämndens vägnar:

Lantråd

*Viktor Strandfält*  
Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

*Ch. Stormbom*  
Ch. Stormbom.